

ԵՐԱՊՈՒՆԱՐԹԻ, 18 ՅՈՒՆԻՈՒՆ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպուրթին Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմասպուրթին վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 98

ԱՍՏՈՒԱԾ ԹԱԳԱՒՈՐԵԼՈՒ ԿՈՒ ԳԱՅ

Նոր երգ երգեցէք Տիրոջ, որովհետեւ սքանչելի բաներ ըրաւ.
յաղթանակեց իր զօրութեամբ, իր սուրբ բազուկով:
Տէրը ցոյց տուաւ իր տարած յաղթանակը,
բոլոր ազգերուն յայտնեց իր արդարութիւնը:
Չմոռցաւ բնաւ իր ժողովուրդին հանդէպ
իր տածած սէրն ու հաւատարմութիւնը,
եւ անբողջ աշխարհը տեսաւ
թէ ինչպէս մեր Աստուածը փրկեց մեզ:
Ուրախութեամբ աղաղակեցէք Տիրոջ դիմաց, ո՛վ աշխարհ,
ուրախաձայն գոչեցէք, ցնծացէք եւ ներբող երգեցէք:
Ներբող երգեցէք Տիրոջ՝ քնարներու ընկերակցութեամբ:
Շեփորներ եւ եղջերափող հնչեցնելով՝
ուրախութեամբ աղաղակեցէք Թագաւորին՝ Տիրոջ դիմաց:
Թող հրճուանքով աղաղակեն - ծովը՝ իր լման բովանդակութեամբ,
աշխարհը՝ իր բոլոր բնակիչներով:
Գետերը թող ծափ գարնեն, եւ անոնց հետ՝
լեռները թող ցնծութեամբ երգեն Տիրոջ առջեւ,
որ ահա կու գայ աշխարհը դատելու:
Անիկա արդարութեամբ պիտի կառավարէ աշխարհը,
ուղղամտութեամբ պիտի կառավարէ ժողովուրդները:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ *քո* հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԻԹԸ

ԴԱՆԻԵԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ

11-12 ԳԼԽ

ՎԵՐՋԻՆ ԺԱՄԱՆԱԿԸ (12.1-13)

Նախքան 12-րդ գլուխին անցնիլը, անդրադառնանք 11-րդ գլխուն, որ երկարապարտւմ բացարձական մը կը փրոտի Դանիելին գալիք պատահարներուն, եւ կը փրոտի ամենայն յստակութեամբ: Ինչ որ նախապէս փրուած էր 8-րդ գլուխին մէջ, այսպէղ առաւել մանրամասնութիւններ կը փրոտին: Հերաքրքրական է, որ 8-րդ գլուխի աւարտին այդ տեսիլքը փրոտելէն յետոյ այսպէս կ'արտայայտուի Դանիել ըսելով. «Մէկը չկար որ ինծի հասկցնէր» (8:27): Այո, Պօղոս Առաքեալ տեղին պիտի ըսէր. «Աստուծոյ շունչո գրուած գիրքերը միայն կարելի է հասկնալ Աստուծոյ Հոգիով»: Աստուած կու տայ պարգամը, բայց այդ պարգամը նաեւ անհասկնալի է, բայց մեր չհասկնալը երբեք ալ ամօթ չէ: Որովհետեւ իբրեւ մարդ մենք չունինք ամէն ինչի պարասխանը: Մարդիկ յաճախ կը կարծեն, որ ամէն հարցումի պարասխան պէտք է ունենանք, բայց այդպէս չէ իրողութիւնը: Անոր համար ալ զգոյշ պէտք է ըլլալ, անոնցմէ որոնք կը փորձեն ամէն ինչի պարասխան տալու: Միւս կողմէ, սակայն, կայ նաեւ այն երեւոյթը, որ երբ Աստուած պարգամ մը կու տայ, կու տայ նաեւ հասկնալի դառնալու համար, այն ինչ կը վերաբերի մեր փրկութեան: Անոր համար ալ Աստուածաշուն Մարեանը իր մաքողութեանը մէջ, այս կամ այն տեղ մեզի կը փոխանցէ այդ ճշմարտութիւնը եւ մեզի կու տայ քուտալ հարցին պարասխանը: Անոր համար ալ ըստ այնմ պէտք է կարդալ Աստուածաշունչը: Ահա նոյն այս հասկացողութեամբ հասկնալու համար Դանիելի փրուած տեսիլքը անոր իմաստը, որ կը կարդանք Դանիելի 11-րդ գլխուն մէջ, անոր զուգահեռ պէտք է կարդալ նաեւ հին ժողովուրդներու պարմութիւնը, որպէսզի այնպէղ տեսնենք թէ ինչպէս Դանիելի փրուած բացարձակութեան մէջ այդ բոլորը կ'իրականանան:

Պահը հասած է, երբ Աստուած կը յայտնէ Դանիելին վերջին ժամանակներուն պատահածները: Այս յայտնութիւնները, սակայն, ոչ իբրեւ եղելութիւններ, այլ՝ որպէս պարաստութիւն եւ արդէն ժամանակներու լրում եւ փրկութեան վերջին հանգրուանն ու Դարաստանը եւ յաւիտենական կեանք եւ կամ յաւիտենական փանջանք:

Այս գլխուն մէջ կան ճշմարտութիւններ, որոնց կ'արժէ պահ մը կանգ առնել եւ մտածել այդ մասին, թէ արդեօք այսօրուան մարդուն ի՞նչ ունի ըսելիք եւ փոխանցելիք:

1. **«Այնպիսի նեղութեան ժամանակ պիտի ըլլայ, որուն նմանը ազգ ըլլալէն մինչեւ այդ արեւն եղած չէ եւ այն ժամանակ քու ժողովուրդդ պիտի ազարի, այսինքն՝ ով որ գրքին մէջ գրուած գրնութի»** Հմմտ Մարթէոս 24:21: Գիրքը այն Մարեանը չէ որուն մէջ գրուած ըլլայ, այլ արտայայտութիւն մըն է, որ կը նշանակէ Աստուծոյ հաւատարմութեան մէջ եղող անձն է որ պիտի ազարի այդ մեծ նեղութենէն:
2. **«Երկրի հողին մէջ քնացողները շարերը պիտի արթնան, ոմանք յաւիտենական կեանքի համար, ոմանք ալ նախապիճիքի ու յաւիտենական անարգանքի համար»** Հմմտ Յովհաննէս 5:28-29: Այսպէղ ակնարկութիւնը յարութեան մասին է, որ բոլորը յարութիւն պիտի առնեն, եւ յարութիւնը մարմնաւոր յարութեան մասին է խօսքը, որպէսզի ներկայանան Աստուծոյ արդար Դարաստանին իւրաքանչիւրը ստանալու իր հատուցումը ըստ գործոց (Ժողովողի 12:14):
3. **«Իմաստունները լոյսի պէս, ու անոնք որ շարեր արդարութեան կ'առաջնորդեն՝ աստղերու պէս պիտի փայլին»:** Նոյն այս արտայայտութիւնը մենք կը գտնենք Մարթէոս Աւետարանին մէջ երբ Քրիստոս ինք եւս կ'ըսէ. «Այն արեւն արդարները արեւու պէս պիտի փայլին երկինքի արքայութեան մէջ» (13:43):
4. **«Այս խօսքերը գոցէ ու գիրքը կնքէ մինչեւ վերջին ժամանակը»:** Արտայայտութիւն մըն է, որ ըսել կ'ուզէ քանի ժամանակը հասած չէ, պէտք է որ կնքուած մնայ այս գիրքը մինչեւ ժամանակը հասնի անոր կարարումին: Միւս կողմէ կնքուած մնալ, որ կը նշանակէ անոր իմաստին թափանցելը: Նոյն երեւոյթին կը հանդիպինք Յայտնութիւն Յովհաննու գիրքին մէջ երբ Յովհաննէս ինք պիտի տեսնէր նոյն այս գիրքը կնքուած, որուն համար պիտի լար, որովհետեւ բացող մը չգտնուեցաւ: Բանալու խորհուրդը եւ անոր կարարումին եւ անոր

իմաստին: Բայց հրեշտակը գալով պիտի մխիթարէր եւ վստահեցնէր Յովսէփին ըսելով գործուեցաւ մէկը որ բանայ: Մեր ալ առջեւ կնքուած կրնայ մնալ այդ գիրքը այնքան արեւն որ մեզի չէ տրուած իմաստութիւնը հասկնալու այնպէղ արձանագրուած դէպքերուն իմաստն ու խորհուրդը:

5. **«Կտաւ հագած մարդը որ ջուրերուն վրայ կայնած էր»:** Ակնարկութիւնը Քրիստոսի մասին է, որ կը կանգնի ջուրերուն վրայ: Զուրերուն վրայ կանգնիլը ժողովուրդներն են, որ կը նշանակէ Ինքն է Տէրը բոլորին:
6. **«Շաբեր պիտի մաքրուին ու պիտի ճերմկնան ու պիտի փորձուին, բայց ամբարիշտները ամբարշտութիւն պիտի ընեն»:** Ահա վերջին ժամանակներուն այս դէպքերը կրնան երկուստեկ ըլլալ. շաբերու համար փրկութեան առիթ է միջոց, իսկ ուրիշներու համար առաւել եւս խորանալու եւ խրուելու մեղքի տիղմին մէջ: Այնպէս ինչպէս որ է Քրիստոսի խաչելութեան պարագան: Անոնք որոնք նայեցան ու կը նային Խաչին ու Խաչեալին հաւաքով, կը փրկուին. իսկ անոնք որոնք այդ հաւաքի աչքերով չեն նայիր կը կորսուին: Ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ, խաչին մասին քարոզութիւնը շաբերու համար յիմարութիւն է տկարութիւն է, իսկ մեզի համար փրկութիւն (Ա Կորնթ 1:22-25):